

ΝΑΪΤΗΣ

Ὁμολογῶ, γνωρίζεις πῶς ὀφείλουσι
νὰ σκέπτοντ' οἱ ναῖται.

ΝΑΘΑΝ

Πῶς ; μόνον αὐτοί ;
Ὁφείλου μόνον ; καὶ τ' ὀφείλου, ἐπειδὴ
τοῦ τάγματός των εἶν' αὐτὸ παράγγελμα ;
Ἐγὼ ἤξεύρω, οἱ χρῆστοι πῶς σκέπτονται,
κ' ἤξεύρω, ὅτι εἶνε πανταχοῦ χρῆστοι !

ΝΑΪΤΗΣ

Ἄλλὰ, ἐλπίζω, μὲ τινὰς διαφοράς.

ΝΑΘΑΝ

Χρωμάτων, ἐνδυμάτων, ἀναστήματος.

ΝΑΪΤΗΣ

Ἄλλ' εἶνε ὁμῶς, πού ὀλίγοι, πού πολλοί.

ΝΑΘΑΝ

Δὲν εἶν' αὐτὴ σπουδαία ἡ διαφορά.
Ὁ ἄνθρωπος ὁ μέγας θέλει γῆν πολλὴν
παντοῦ· καὶ ὅταν τύχουν πλείονες ὁμοῦ,
ὡς πυκνοφυτευμένα δένδρα, θραύουσιν
ὁ εἷς τοὺς κλάδους τοῦ πλησίον. Μέτριοι,
ὅπως ἡμεῖς, ὑπάρχουν ἄφθονοι παντοῦ.
Ἄλλὰ δὲν πρέπει νὰ προπηλακίζωσιν
ὁ εἷς τὸν ἄλλον· πρέπει ἡσυχά
ὁ κλάδος μὲ τὸν ἄλλον κλάδον νὰ συζῆ,
καὶ τὸ μικρὸν τῆς κορυφῆς κλωνάριον
νὰ μὴ φαντάζετ' ὅτι δὲν ἐφύτρωσε
κ' ἐκεῖνο ἀπὸ χῶμα.

ΝΑΪΤΗΣ

Ὁρασιότατα !

Ἡξεύρεις ὁμῶς ποῖος πρῶτος τῶν λαῶν
ἐπροπηλάκισ' ἄλλους ; ποῖος πρῶτιστα
λαὸς ὠνόμασ' ἑαυτὸν τὸν ἐκλεκτὸν
λαόν ; Πῶς θέλεις τόρα ; Ἄν δὲν τὸν μισῶ,
δύναμαι ὁμῶς νὰ μὴ τὸν περιφρονῶ
δι' αὐτὴν ὄλην τὴν ἀλαζονείαν του ;
Ἄλαζονείαν, ἣν ἐκκληροδότησεν
εἰς πάντα μουσουλμάνον καὶ χριστιανόν :
ὅτ' εἶνε μόνος ὁ θεὸς του ἀληθῆς ;
Θαυμάζεις ἴσως, πῶς ἐγὼ, χριστιανός,
καὶ μάλιστα ναΐτης, οὕτως ὀμιλῶ.
Πλὴν πότε, ποῦ, ἂν ὄχι τόρα καὶ ἐδῶ
μυσαρωτέρα κατεφάν' ἡ εὐλαβῆς
αὐτὴ μανία, καθ' ἣν ἕκαστος φρονεῖ
ὅτ' εἶνε ὁ θεὸς του ὁ καλλίτερος,
καὶ θέλει τὸν θεόν του τὸν καλλίτερον
τὸν κόσμον ;—Ὅστις τόρα τέλος καὶ ἐδῶ
τοὺς ὀφθαλμούς του δὲν ἀνοίξῃ εἰς τὸ φῶς . . .
—Πλὴν τί μὲ μέλει ; Ἀδιάφορον. Τυφλὸς
ἄς μείνῃ ὅστις θέλει.—Σὺ λησμονήσας
ὅ,τ' εἶπα. Ἄφρησέ με.

(θέλει νὰ φύγῃ)

ΝΑΘΑΝ

Δὲν ἤξεύρετε,
πῶς ἔτι μάλλον τόρα θὰ προσκολληθῶ

εἰς σᾶς ; Ἐλάτε . . . πρέπ' ἡμεῖς νὰ ἤμεθα
φίλοι. Περιφρονεῖτε, ὅσον θέλετε,
τὸ ἔθνος μου· κανεῖς μας δὲν ἐξέλεξε
τὸ ἔθνος του, καὶ οὔτε σεῖς οὔτε ἐγὼ
τὸ ἔθνος μας ἀποτελοῦμεν. Ἐπειτα,
τί λέγετ' ἔθνος ; Εἶνε οἱ χριστιανοὶ
καὶ οἱ ἔβραῖοι ἀρὰ γε πλείοτερον
χριστιανοὶ κ' ἔβραῖοι παρὰ ἄνθρωποι ;
—Τί εὐτυχία, ἂν καὶ σεῖς ἰππότα μου
εἰς εἴσθε ἐξ ἐκείνων, οὓς ἀρκεῖ αὐτὸ
καὶ μόνον, ὅτι ὀνομάζοντ' ἄνθρωποι.

ΝΑΪΤΗΣ

Εἴμ' ἐξ ἐκείνων, Νάθαν ! ναί, μὰ τὸν Θεόν !
Δός με τὴν χειρὰ σου. Ἐντρέπομ' ἀληθῶς,
ὅτι ἐπὶ στιγμὴν σὲ παρεγνώρισα.

ΝΑΘΑΝ

Ἐγὼ ἐξ ἐναντίας χαίρω δι' αὐτό.
Εἰς τὰ κοινὰ σπανίως ἀπατάται τις.

ΝΑΪΤΗΣ

Ἄλλὰ δυσκόλως λησμονεῖ τὰ σπάνια.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐν Μονάχῳ, 31 Μαρτίου 1879.

Β'

Ἡ μεγάλη ἐβδομάς.—Ἐρνέστος Ῥενάν.—Σοφὴ ἐρ-
μηνεῖα.—Ἐφαρμογαὶ τηλεφώνου.—Ἀποτυχία Ἐδι-
σων.—Ἐκδρομὴ εἰς τὸν πόλον δι' ἀεροστάτου.—
Ἐξερεῦνησις Ἀφρικῆς.—Ὁ γῦρος τῆς γῆς.

Τὴν ἐωλοκρασίαν τῆς ζυθοποτικῆς πανηγύ-
ρεως τοῦ Σωτήρος, διεδέχθη κατάνυξις καὶ προ-
σευγῆ. Ἐπέστη ἡ μεγάλη ἐβδομάς, καὶ εὐλαβῆς
πλήθος πληροῖ τὰς ἐκκλησίας, ἐν αἷς μουσικῆ
σευῆ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐξαιρεῖ τὸν νοῦν καὶ φέρει
εἰς συντριβὴν τὴν καρδίαν. Αἱ τελεταὶ τῆς με-
γάλῃς ἐβδομάδος ἐνέχουσι καὶ ἐνταῦθα οὐ σμι-
κρὸν ἐνδιαφέρον, ἂν καὶ τὸ Μόναχον ὑπολείπεται
ἄλλων καθολικῶν πόλεων κατὰ τὴν λαμπρό-
τητα καὶ τὸ περίεργον αὐτῶν. Κυρίως δ' ἀρχον-
ται κατὰ τὴν μεγάλῃν Πέμπτην, τὴν *Gründonnerstag*, καθ' ἣν σι-
γῶσιν οἱ κῶδωνες τῶν ἐκκλησιῶν, διότι μετα-
βαίνουν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων εἰς Ῥώμην, ἵνα
εὐλογηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Πάπα, καὶ μόλις τὴν ἐ-
σπέραν τοῦ Σαββάτου ἐπιστρέφουσιν ἐκεῖθεν.
Τὴν πρῶταν τῆς Πέμπτης τελεῖται ἐν τοῖς ἀνα-
κτόροις πανηγυρικῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ
αὐτάρχου ἢ πλῆσις τῶν ποδῶν δώδεκα πρὸς
τοῦτο ἐκλελεγμένων γερόντων, ὑποκρινομένων
τοὺς Ἀποστόλους. Οἱ ἔρεταινοὶ εἶχον ἐν συνόλῳ
ἡλικίαν ἐτῶν 1074. Ἀφ' οὗ ἐπλυνε τοὺς πόδας
των εἰς τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν, ἐνέδυσαν αὐ-
τοὺς νέα ἱμάτια καὶ τοὺς ἀπέπεμψαν μετὰ δώ-
ρων. Ἡ παρωδία αὕτη τοῦ μυστικοῦ δείπνου
εἶνε συνήθης εἰς τὰ καθολικὰ ἔθνη, κατ' ἐξοχὴν
δὲ μεγαλοπρεπέστατα τελεῖται ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ
τοῦ Πάπα, καὶ ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος.
Ἐτελεῖτο δὲ καὶ ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ

τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, καὶ μέχρι τοῦ νῦν διατηρεῖται ἐν τοῖς πατριαρχείοις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων.

Τὴν Παρασκευὴν ὁ ἐπιτάφιος. Ὁ κυριώτατος βωμὸς τῶν ἐκκλησιῶν κοσμεῖται λαμπρῶς· οἱ τοῖχοι καλύπτονται διὰ μελανῶν καταπετασμάτων, ἄνθη καὶ φυτὰ τίθενται φιλοκάλως περίξ σπηλαίου τεγῆτοῦ, ὑπεράνω δὲ πάντων τὸ χρυσοῦν σκεῦος, ἐν ᾧ ἡ θεία εὐχαριστία, ἀντανაკλῶν τὰς ἀκτῖνας μυρίων κηρίων. Ἐν τῷ σπηλαίῳ κατὰκεῖται κήρινον ὁμοίωμα τοῦ Ἰησοῦ. Οἱ καιροὶ φαίνεται μεγάλως μετεβλήθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἀντὶ κηρίνου ὁμοιώματος, ἄνθρωπος ζῶν, ὑποκρινόμενος τὸν ἐσταυρωμένον, κατεκλίνετο ἐν τῷ τάφῳ, καὶ καθ' ἣν—κατὰ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος—ὁ πρόεδρος τῆς ἐνταῦθα ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν δὲν ἀπήξιον νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους νὰ προσποιηθῇ τὸν τεθνεῶτα, ὡς βεβαίῳ ἄνθρω, οὐ ἢ μαρτυρία μέγα ἔχει κῦρος, ὁ Εἰρηναῖος Θεῖριος. Νῦν ἀνθρώπους ἐπέχοντας θέσιν κηρίων ὁμοιωμάτων εἶδον μόνον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς αὐλῆς. Θεράποντες δύο, φέροντες στολὴν πολεμιστῶν τοῦ μεσαίωτος, ἴσταντο παρὰ τὸν τάφον σιωπηλοὶ καὶ ἀκίνητοι, στήριζόμενοι εἰς τὰ μακρὰ δόρατά των. Οὐδέποτε θὰ ἐπίστευον ὅτι ἦσαν ζωντανοὶ, ἂν μὴ ἐπταρνούζετο ὁ ἕτερος τούτων· ἀπεριγραπτοὶ εἰσὶν οἱ ἀγῶνες, οὓς ὁ ταλαίπωρος κατέβαλλε διὰ νὰ μὴ πάθῃ τὸ ἐξευτελιστικὸν ἐκεῖνο πάθημα· ἀλλ' ἐπὶ τέλους δὲν τὸ κατώρθωσε, καὶ ἐπταρνούσθη.

Εἰς τινὰς ἐκκλησίας τῆς πόλεως ταύτης, ἐμμενούσας εἰς τὰς ἀρχαίας παραδόσεις, ἡ διακόσμησις τοῦ ἐπιταφίου εἶναι ποικιλωτέρα. Παρὰ τὸν τάφον εὐρίσκειται καὶ ὁ σταυρὸς, καὶ αἱ κλίμακες, καὶ ἡ λόγχη ἢ πλήξασα τὴν πλευρὰν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μία λεκάνη, παριστώσα πιθανῶς τὴν ἐκ τῆς πληγῆς ῥοὴν αἵματος, καὶ ὕδατος, καὶ κολλοσιαιῶς ξύλινος ἀλέκτωρ, ὁ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πάντα δὲ ταῦτα περιφέρονται ἐνίοτε καὶ ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἐν πομπῇ, προστιθεμένων καὶ ξυλίνων συμπλεγμάτων, παριστάντων τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, βασταζομένων δὲ ὑπὸ ὄχλου ἀχθοφόρων.

Τὴν ἐσπέραν τοῦ μεγάλου Σαββάτου οἱ κώδωνες ἐπιστρέψαντες ἠχοῦσι χαρμοσύνως, προσκαλοῦντες τοὺς πιστοὺς νὰ τελέσωσι τὴν Ἀνάστασιν. Ἐν μιᾷ τῶν πρωτευουσῶν ἐκκλησιῶν, τῇ τοῦ ἁγίου Λουδοβίκου, ἡ ἱεροτελεσία ποικίλλεται καὶ διὰ παραδόξου τινὸς θεάματος. Ἐπιστάσης τῆς ὥρας τῆς ἀναστάσεως, κρούεται ἐν σήμαντρον, οἱ ἐκκλησιαζόμενοι κλίνουσι γόνυ πάντες, ὁ τάφος καὶ τὸ κήρινον ὁμοίωμα ἀφανίζονται, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἀναπηδᾷ διὰ μηχανισμοῦ ξύλινον ἀγαλμα τοῦ Χριστοῦ, κρατοῦν σημαίαν ἐν τῇ δεξιᾷ.

Οὕτω δὲ λήγουσιν αἱ ἐορταί, καὶ δύναται τις

εἰπεῖν ὅτι σχεδὸν δὲν ἐπεκτείνονται πέραν τῆς ἐκκλησίας. Τὸ ἄρρητον ἐκεῖνο γόητρον, ὅπερ ἐνέχουσι παρ' ἡμῖν, ἐν τοῖς κόλποις τῆς οἰκογενείας κυριώτατα πανηγυριζόμεναι, στενωτάτα δὲ συνδεόμεναι καθόλου μετὰ τοῦ βίου τοῦ λαοῦ, παρατηρεῖται ἐνταῦθα μόνον κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐορτὴν τῶν βορείων λαῶν.

Ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ Πάσχα, ἐτελέσθη ἐν Παρισίοις ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν γαλλικὴν ἀκαδημίαν τοῦ διασημοῦ συγγραφέως τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ Ἑρνέστου Ρενάν. Ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς ἀπήγγειλε κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐγκώμιον τοῦ προκατόχου του, τοῦ ἐγκρίτου φυσιοδίφου Κλαυδίου Βερνάρδου· προομιμαζόμενος δὲ, ἐξῆρε τὸ πνεῦμα τῆς ἀμεροληψίας καὶ τῆς εὐθυκρίας, ὅπερ ἐνέπνευσε πάντοτε τὰς ἀποφάσεις τῆς ἀκαδημίας, καὶ οὐ ἔνεκα τὸ ἴδρυμα τοῦ καρδινάλιου Ῥισιελιὲ κατέσχε περιβλεπτον θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ τῷ ὄντι, ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑκατονταετηρίδα καὶ κατὰ τὴν παρούσαν, περιφρονούσα τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἰσχυρῶν καὶ τὰς ὁδοὺς τοῦ μέλλοντος προπαρασκευάζουσα, ἐδέχθη πάντοτε προθύμως εἰς τοὺς κόλπους τῆς πάντα ἐξοχον συγγραφέα καταδιωκόμενον. Ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ', ἀπορρίψασα τὸν ἡγεμονίδην Κονδὲ, ἐξελέξατο τὸν Μαλέρβ, τὸν φίλον τοῦ ἀναμορφωτοῦ οἰκονομολόγου Τυργῶ, καὶ ἐν τῷ κατὰ τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν διαγωμῶν ἀνέφεξε τὰς πύλας αὐτῆς εἰς τὸν κορυφαῖον τούτων, τὸν D'Alembert. Ἀργότερον δὲ, ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΣ', ἀπέδω τιμὰς πανηγυρικὰς εἰς τὸν Βολταῖρον κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Παρισίους, ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοκρατορίας δὲν ἐδίστασε νὰ ἐκλέξῃ τὸν Chateaubriand, καὶ ἐπὶ τῶν μετέπειτα δυναστειῶν πολλοὺς φιλελευθέρους καὶ ἀντιπολιτευομένους. Οὕτω δὲ ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία ἀνῆλθεν εἰς περιωπὴν ἀνωτέραν τῶν ἄλλων ἀκαδημιῶν, ἐκάστη δὲ νέα ἐκλογὴ μελῶν αὐτῆς διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον οὐ μόνον πάσης τάξεως τῆς γαλλικῆς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ παντὸς ξένου λογιῶ.

Εἰς τὸν Ῥενάν ἀπήντησεν ἕτερος ἀκαδημαϊκός, ὁ Μεζιέρ, ὁ ὁποῖος μετὰ πολλοὺς ἐπαίνους ἐκάκισεν αὐτὸν, ὅτι ἐν τοῖς ἱστορικοῖς αὐτοῦ ἔργοις χορηγεῖ ἐνίοτε μείζονα χῶρον εἰς τὴν πλουσίαν αὐτοῦ φαντασίαν ἢ εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀκρίθειαν. Μία περικοπὴ τῆς προσελαλιᾶς ταύτης, ἐν ᾗ ὁ Ῥενάν κατεκρίνετο ὡς εἰκονίας τὸν ἀπόστολον Παῦλον δύσμορπον, ἄνευ βασιμίου τινὸς ἱστορικῆς μαρτυρίας, παρέσθεν ἀφορμὴν εἰς περιέργον δημοσιογραφικὴν συζήτησιν. Ἐν δὲ τῇ Ἐφημερίδι τῶν συνήτησεων ἀπέδειξεν ὁ Ῥενάν, ὅτι παραστήσας οὕτω τὸν ἀπόστολον, ἐν ἐλλείψει ἀκριβῶν περιγραφῶν ἐστηρίχθη εἰς τὴν ὁμῶ-

φωνον παραδόσιν τῶν πρώτων χρόνων τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ εἰς τὴν βυζαντινὴν ἀγιογραφίαν. Ἐκ τινος μάλιστα χωρίου τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς ὁρμώμενος, εἰκάζει ὅτι οὐ μόνον ἀδύνατος ἦτο τὸ σῶμα ὁ ἀπόστολος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὑπέφερον ἐκ ρευματισμῶν.

Ὁ νέος ἀκαδημαϊκός, ἐκ Βρετάνης τῆς Γαλλίας καταγόμενος, διακριθεὶς ἐνωρὶς διὰ τὰς ἐμβριθεστάτας αὐτοῦ μελέτας περὶ τῶν σημειτικῶν γλωσσῶν, εἶχεν ἐκλεχθῆ πρὸ πολλῶν ἐτῶν μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας.¹ Πρὸ εἰκοσαετίας δ' ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως εἰς Συρίαν καὶ Παλαιστίνην πρὸς ἐξερευνησιν τῆς χώρας ὑπὸ ἀρχαιολογικὴν καὶ ἐθνολογικὴν ἔποσιν. Καρπὸς τῶν ἐπιτοπιῶν μελετῶν αὐτοῦ ὑπῆρξεν οὐ μόνον τὸ σπουδαιότατον σύγγραμμα *Ἀποστολὴ εἰς Φοινίκην καὶ Παλαιστίνην*, ἀλλὰ καὶ ὁ πολύροτος *Βίος τοῦ Ἰησοῦ*, περὶ οὗ τοσαῦτα ἐγράφησαν ἐπιρροὶς καὶ ἀντεπιρροίσεις, καὶ ἀφορισμοὶ καὶ ποιμαντορικαὶ ἐπιστολαί, ὅποσαι θὰ ἐπῆρκον νὰ πληρώσωσιν ὁλόκληρον βιβλιοθήκην. Ὁ *Βίος τοῦ Ἰησοῦ* ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον τόμον σειρᾶς συγγραμμάτων *Περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ*, ὧν μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν οἱ ἀκόλουθοι τόμοι: *Οἱ Ἀπόστολοι* — Ὁ ἀπόστολος *Παῦλος* — Ὁ ἀντίχριστος — *Τὰ εὐαγγέλια*. Προαναγγέλλεται δὲ καὶ ἡ ἐκδοσις τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου καὶ τῶν τελευταίων ἀποστολικῶν ἀνδρῶν.

Ἐπειδὴ περὶ ἀκαδημαϊκῶν ὁ λόγος οὐχὶ ἄκαιρον νομίζω νὰναφέρω καὶ ἀστεῖόν τι ἐπεισῶδιον μιᾶς τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν. Ἐν τινι ἀρχαιολογικῷ περιοδικῷ συγγράμματι, τῇ *Κελτικῇ ἐπιθεωρήσει* ἐδημοσιεύθη ἀπεικόνισμα ἀρχαίου τινὸς γαλατικοῦ ἀναγλύφου, παριστῶντος ἄνδρα κρατοῦντα σφύραν. Ἐν τῇ παραστάσει αὐτῇ τινὲς τῶν ἀρχαιολόγων ἀνεγνώριζον τὸν θεὸν τοῦ πολέμου τῶν Γαλατῶν, ἕτεροι δὲ τὸν Ἰούλιον Καίσαρα ὡς θεόν. Ἀλλὰ τοιαύτη δὲν ἦτο ἡ γνώμη σοφοῦ τινὸς γερμανοῦ, ὅστις ὀγκῶδες περὶ τοῦ ζητήματος συγγράψας ὑπόμνημα, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν. Ἐν τούτῳ ἐπίστη ἰδίως τὴν προσοχὴν ἐπὶ ἐπιγραφῆς τινὸς τοῦ ἀναγλύφου *Encina* καὶ διὰ θαυμασίου συνδυασμοῦ ἱρλανδικῶν, ἑλληνικῶν καὶ σανσκριτικῶν ῥιζῶν καὶ λέξεων, ἀπεδείκνυεν ὅτι τὸ ἄγνωστον ὄνομα ἐσημαίνει θεὸν τῆς γεωργίας. Τὸ ὑπόμνημα δὲν ἀνεγνώσθη μέχρι τέλους, ἐνε-

1. Τὸ γαλλικὸν Πανακαδήμιον (Institut de France) συγκροτεῖται, ὡς γνωστὸν, ἐκ πέντε ἀκαδημιῶν: τῆς τῶν ἐπιγραφῶν, τῆς τῶν ἐπιστημῶν, τῆς τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν, τῆς τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ τῆς γαλλικῆς (Académie française). Τῆν τελευταίαν ἀποτελοῦσι τεσσαράκοντα μέλη, ἐκλεγόμενα ἐκ τῶν δοκιμητάτων ἄλλων συγγραφέων· εἰς ταύτην δ' εἶναι ἀνατεθειμένη καὶ ἡ ἐκδοσις τοῦ λεξικοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

κα τῶν γελῶτων τῶν ἀκαδημαϊκῶν. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀγνώστου θεοῦ, οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ τὸ τοῦ παρισινοῦ χαλκογράφου τοῦ χαρᾶξαντος τὴν εἰκόνα!

Τὸ τηλεφῶνον^{*} προβαίνει βαθμηδὸν τελειοποιούμενον, ἡ δὲ ἰδέα τῆς ἀκροάσεως μουσικῆς συμφωνίας ἢ θεατρικῆς παραστάσεως ἀπὸ μακρᾶς ἀποστάσεως πραγματοποιηθήσεται ταχέως, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. Ὡς ἀναγγέλλει μίᾳ ἐφημερίδι τῆς Νέας Ἰόρκης πείραμα τοιοῦτο ἐτελέσθη ἐσχάτως ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ μεθ' ἱκανῆς ἐπιτυχίας. — Ἀφ' ἑτέρου ἀνεψιὸς τις τοῦ ἐφευρέτου ἐκόμισεν εἰς Λονδίον τὸ πρῶτον *μεγαλόφωνον*, δι' οὗ πολλὰ ἐγένοντο πειράματα. Διὰ τούτου συνεκοινώησαν δύο οἰκίαι, ἡ μίᾳ ἐν τῇ ὁδῷ *Lombard* καὶ ἡ ἑτέρα ἐν τῇ *Princess*, τὸ δὲ συνενεῶν αὐτὰς σύρμα, ὑπολογιζομένης καὶ περιστροφῆς τινος αὐτοῦ, εἶχεν ἑκτασιν δρόμου ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. Οὐ μόνον δὲ ὁ πλησίον τοῦ στομίου ἔχων τὸ οὖς ἤκουεν εὐκρινῶς καὶ μετὰ τὴν ἀρχικὴν ἔντασιν τῆς φωνῆς τὰς λέξεις, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ παρευρισκόμενοι ἐν τῷ δωματίῳ, μέχρις ἀποστάσεως δεκαπέντε ποδῶν ἀπὸ τῆς μηχανῆς.

Τὰ πειράματα ἐξ ἐναντίας τοῦ διασῆμου ἐφευρέτου περὶ φωτισμοῦ τῶν πόλεων δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἀπέτυχον μέχρι τοῦδε καθ' ὁλόκληριαν. Τὸ μόνον ὅπερ κατώρθωσε συνίσταται εἰς τὴν διατήρησιν ἐν μέρει εἰς κατάσταση λευκῆς πυρακτώσεως τετρακοσίων μεταλλικῶν συρμάτων διὰ μηχανῆς δεκαεὶ ἵππων δυνάμεως. Σκοπὸς τοῦ πειράματος ἦτο νὰποδειχθῇ πόσα τοιαῦτα σύρματα ἠδύναντο ἐν χώρῳ τινὶ ὠρισμένῳ νὰ πυρακτωθῶσι· καὶ ἐπὶ τοῦ πειράματος τούτου ἐστήριζεν ὁ Ἐδισων τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ, καθ' ἣν μίᾳ μηχανῇ δυνάμεως ἑξακοσίων ἵππων θὰ ἐπῆρκει εἰς συντήρησιν τῆς φλογὸς εἰκοσακισχιλίων λαμπτήρων. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται θερμοκρασία 2700 βαθμῶν, τήκουσα πᾶν μετάλλινον σύρμα. Πᾶσαι δ' αἱ προσπάθειαι τοῦ Ἐδισων πρὸς κατανίκησιν τῶν δυσκολιῶν τούτων δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἀπέτυχον.

Τὸ σχέδιον περὶ ἐκδρομῆς εἰς τὸν βόρειον πόλον ἐπὶ ἀεροστάτων ἐκτελεσθήσεται ἴσως λίαν προσεχῶς. Ἐν εἰκοσιπέντε πόλεσι τῆς Ἀγγλίας συλλέγονται ἔρανοι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Μηνὶ Ματῷ θάποπλεύσωσι τὰ πλοῖα ἐξ Ἀγγλίας ὑπὸ τὸν πλοίαρχον *Cheyne*, καὶ ἀφ' οὗ φθάσωσι μέχρι τοῦ ἐσχάτου σημείου τῆς παγωμένης θαλάσσης τοῦ προσιτοῦ εἰς πλοῖα, πολλοὶ τῶν ἐπιβατῶν θὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν δρόμον αὐτῶν ἐπὶ ἀεροστάτων.

Ἐκτὸς δὲ ταύτης ὀργανίζονται ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἕτεραι ἐκδρομαὶ εἰς τὸν βόρειον πόλον. Κατὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον θάποπλεύσῃ εἰς τὰς πολικὰς θαλάσσας τὸ πλοῖον *Discovery*, τὸ μό-

λις πρὸς διετίας ἐπανελθὼν ἐκεῖθεν. Ἄλλοι διευθυνηθήσονται βορειοδυτικῶς εἰς Σπιτςβέργην καὶ πρὸς βορρᾶν τῆς Σιβηρίας.

Ἡ τῆς Ἀφρικῆς ἐξερυνήσις ἐνεργεῖται μετὰ μείζονος ἔτι δραστηριότητος καὶ ἐπιτυχίας. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐπανῆλθεν εἰς Εὐρώπην ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἄνω Ζαμπεζιαν περιηγήσεώς του ὁ Πορτογάλλος συνταγματάρχης κύριος Pints, ἀφθόνους κομίζων συλλογὰς καὶ σημειώσεις. Διελθὼν διὰ μερῶν, ἅτινα μέχρι τοῦδε οὐδεὶς Εὐρωπαῖος εἶχεν ἐπισκεφθῆ, ἐξήτασέ τοπογραφικῶς πρὸ πάντων τὴν χώραν καὶ πολυτίμους ἐποιήσατο γεωγραφικὰς ἀνακαλύψεις.

Περὶ δὲ τῆς ἰταλικῆς ἐκδρομῆς εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀρῦμεθα τὰς ἀκολούθους πληροφορίες ἐκ διαφόρων ἰταλικῶν ἐφημερίδων. Μηνὶ Μαρτίῳ μεσοῦντι ἀπέπλευσαν ἐκ Λιβόρνου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Rapido ὁ πλοίαρχος Μαρτίνι μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρίας ὀργανωθείσης ἐπικουρικῆς συνοδίης. Οὗτοι μεταβαίνουν εἰς τὸ βασιλεῖον Σιόα πρὸς συνάντησιν τοῦ μαρκιῶνος Ἄντινόρι. Ἡ συνοδία αὕτη, ἐν ἣ περιλαμβάνεται καὶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ θανόντος καρδινάλιου Ἄντανέλλη καὶ τρεῖς ἱεραπόστολοι, κομίζει καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Σιόα ἀποστελλόμενα δῶρα ταῦτα συνίστανται ἐκ δύο ὄρειων τηλεβόλων, μεγάλου ἀριθμοῦ καρβινῶν, κυνηγετικῶν ὄπλων, πολυκρότων πιστολίων καὶ ἀφθόνων πολεμοφοδίων, ἐπειδὴ ὁ ἀφρικανὸς βασιλεὺς καὶ φιλόθηρος εἶναι καὶ ἀριστος σκοπευτής. Ἡ συνοδία ἐπίσης εἶναι ἀριστα ἐξοπλισμένη καὶ φέρει ἐκτὸς τῶν ἄλλων δεκαεκαχίλια φυσίγγια, καὶ ἀφθόνους ζωοτροφίας καὶ φάρμακα, πρὸς τούτοις δὲ πολλὰ ἀγαπητὰ τοῖς ἀγρίοις ἀντικείμενα, μικρὰ κάτοπτρα, ὑελικὰ καὶ τὰ παραπλήσια, ἅτινα ἐλπίζει νὰνταλλάξῃ ἐπικερδῶς μὲ προϊόντα τῆς χώρας. Πρὸς διευκόλυνσιν δὲ ἐπιστημονικῆς ἐξερυνήσεως τῶν ἀγνώστων ἔτι χωρῶν, ἃς τῆ συνοδρομῆ τοῦ βασιλέως τοῦ Σιόα δύνανται νὰ ἐπιχειρήσωσιν Εὐρωπαῖοι, ἡ ἐπιτροπὴ φέρει μεθ' ἑαυτῆς καὶ πλείστα ἀστρονομικὰ ἐργαλεῖα καὶ σκευή.

Ἐτεροι περιηγηταὶ τῆς Ἀφρικῆς, ὁ Γέρχαρντ Ρόλφς καὶ ὁ Στέικερ, ἀπεσταλμένοι τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, καταλιπόντες τὴν Σέλλαν κατὰ τὴν 11 Μαρτίου προεχώρησαν εἰς τὰ ἐνδότερα καὶ νῦν θὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν ὄασιν Τζάλο, κειμένην ἀρκτικῶς τῆς ὁάσεως Κούφρα, ἣν, ἄγνωστον ἔτι εἰς τοὺς Εὐρωπαίους σκοποῦσι νὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ ἐξερυνήσωσιν. Ὁ φανατισμὸς ὅμως καὶ τὸ ἀφιλόξενον τῶν ἰθαγενῶν μυρία τοῖς παρεμβάλλουσι προσκόμματα, ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ καμήλους καὶ συνοδῶν ἔχουσι πολλοὺς καὶ μέσα ἄφθονα, ἐλπίζεται ὅτι θὰ ὑπερνηκίωσιν τὰς δυσχερείας ταύτας.

Ἐσχάτως ὑπελογίσθη ἀκριβῶς ὅτι ὁ ταχυ-

δρομικὸς γῦρος τῆς γῆς διανύεται ἐν ὀγδοήκοντα ἑπτὰ ἡμέραις, ὑπολογιζομένων καὶ τῶν παρεμβαλλομένων τυχῶν ἐμποδίων. Ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος τῆς ἐν Ἀμερικῇ πόλεως Rochester ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν, προωρισμένην νὰ περιδράμῃ τὴν γῆν, κατὰ τὴν 9 Δεκεμβρίου παρολθόντος ἔτους. Τὴν δεκάτην ἐβδόμην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ ἐπιστολὴ ἔφθασεν εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον τῆς Καλλιφορνίας, τὴν 18 Ἰανουαρίου ε.ε. εἰς Χόγγ-Κόγγ τῆς Σινικῆς, τὴν 22 Φεβρουαρίου εἰς Λονδῖνον καὶ τὴν 6 Μαρτίου εἰς Rochester. Ἐφερε δὲ πρὸς πίστωσιν καὶ τὰς σφραγίδας τῶν κυριωτέρων σταθμῶν, ὁπόθεν διήλθεν. Αὕτη δὲ εἶναι ἡ μεγίστη μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθεῖσα ταχύτης τῆς διαβιβάσεως ἀλληλογραφίας.

ΒΕΑΥΡΑΣ.

Τὸ Λονδῖνον ἔχει 3,255,000 κατοίκους.

ΠΟΝΤΙΚΟΙ ΚΕΛΑΔΟΥΝΤΕΣ

Ζωολόγος γάλλος (M. Brierre) ἐπιβεβαιῶν τὰς παρατηρήσεις ἐτέρου τινὸς (M. Bordier), διηγείται ὅτι ὄντως ἤκουσε παρόντων καὶ πολλῶν ἄλλων ποντικῶν κελαδοῦντας. Οἱ κατὰ πρῶτον ἀκούσαντες τὰ κελαδήματα ταῦτα, ἐνόμισαν ὅτι εἶνε συριγμαὶ ἐρπετῶν τινων, ἀλλ' ὅμως προήρχοντο ἐκ τινος παλαιᾶς ὀψιθήκης περιεχούσης τάγματα ὄλα ποντικῶν. Ἐναρξίς τῶν ἀσμάτων ἐγένετο συνήθως μετὰ μεσημβρίαν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Τὰ κλειθρα καὶ αἱ στρόφιγγες τῆς γηραιᾶς ὀψιθήκης ἠλείφθησαν δι' ἐλαίου καὶ αἱ σανίδες τῆς θύρας ἐτρίφθησαν διὰ ξηροῦ σάπυκος, ἵνα εἶνε δυνατὸν αἶφνης καὶ ἀθροῦτως νὰ ἀνοιγῶσι. Τούτου γενομένου μετὰ πολλῆς προσοχῆς εἶδον τοὺς παλμούς τοῦ λαίμου ποντικοῦ τινος κελαδοῦντος. Τὸ κελαδῆμα του δὲ ἦτο ὅμοιον πρὸς τὸ κελαδῆμα τοῦ τροχιλοῦ, τοῦ πτηνοῦ τοῦ κοινῶς ὀνομαζομένου τρυποράκτης, εἶχε δὲ τὸ ῥύγχος αὐτοῦ πρὸς τὰ ἄνω ἀνατεταμένον ὡς οἱ ὠρούμενοι κύνες. Καὶ ἠδυνήθησαν μὲν νὰ τον συλλάβωσι διὰ τῶν δακτύλων, ἀλλὰ ἐξέφυγε. Τὰ κελαδήματα δὲ ταῦτα ἤκούοντο ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ τὰς ἐπομένας. Δὲν δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι οἱ ποντικοὶ οὗτοι κελαδοῦσι μιμούμενοι τὴν ᾠδὴν τοῦ καναρινίου, διότι τοιαῦτα πτηνὰ δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ πλησίον. Τίς οἶδε μὴ ἡμέραν τινὰ παρασταθῶμεν εἰς καινοφανὲς ἀκρόαμα, εἰς μουσικὴν συμφωνίαν ὑπὸ ποντικῶν ἐκτελουμένην; Ἀλλὰ βεβαίως θάπαρορευθῆ ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς γάτους!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ἐν τῷ τερπνῷ παλατίῳ τοῦ Κιαχγίτ-Χανέ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, διῆγεν ἄλλοτε ὁ Σουλτάνος τὰς πρώτας τοῦ ἔαρος ἡμέρας μὲ τὸ χαρμῖόν του. Ἐκεῖ ἐδέχετο καὶ τὴν θελκτικωτάτην ἐκείνην ἀντροπᾶν, τὴν ὁποίαν ἔφερε πρὸς αὐτὸν